

РЕШЕНИЕ

№ 3715

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 126 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Б.М.

при участието на секретаря И.Т.Т.
като разгледа докладваното от Б.М. Гражданско дело № 20221110167293 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени усЪителни искове с правно основание чл.124, ал.1 във връзка с чл.422 от ГПК във връзка с чл. 9 и чл.33 от ЗПК.

Ищецът "Е.М." ЕООД излага в исковата молба, че на 28.08.2018г. между "У.К.Ф." ЕАД, като кредитор, и ответника е сключен договор за потребителски кредит , по силата на който е предоставен кредит в размер на 7695,81лева срещу задължението за връщането му на 60 погасителни вноски с краен срок за погасяване -14.08.2023г. Договорен е лихвен процент от 11.99%. След усвояване на кредита не са погасявани в срок и в цялост договорените погасителни вноски. Поради неплащане на две погасителни вноски, на основание чл.12, ал.2 от договора кредитът е обявен за предсрочно изискуем, като на длъжника е връчено уведомление за предсрочна изискуемост на 18.06.2022г. В случай, че не бъде прието настъпване на предсрочна изискуемост преди подаване на заявлението е направено изявление за настъпване на предсрочна изискуемо в хода на делото. На 15.03.2022г. е сключен договор за прехвърляне и продажба на вземания между ищеца и "У.К.Ф." ЕАД с предмет задължението на ответника като кредитополучател, произтичащо от горепосочения договор.

На основание чл.99 от ЗЗД длъжникът е уведомен, че считано от датата на получаване на уведомлението за договора за цесия техен кредитор за изпълнение на горепосоченото задължение е "Е.М." ЕООД. С изрично пълномощно ищецът е упълномощен от "У.К.Ф." ЕАД да извършва уведомяване от името и за негова сметка.

Поради неизпълнение на задълженията по договора ищецът подал заявление по чл.410 от ГПК за издаване на заповед за изпълнение и изп. лист, по което е образувано ч.гр.дело№38059/2022г. по описа на Софийски районен съд, 126 състав, по което е постъпило възражение в срок от страна на длъжника, във връзка с което е образувано настоящото дело.

В тази връзка са предявени иски за уст.яване вземането на ищеца срещу ответницата за сумата от 4899,05лева главница, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК до окончателното ѝ плащане, сумата от 743,79лева договорни лихви, 449,48 лева лихва за забава, както и направените разноси в настоящото и заповедното производство.

Ответникът К. Кирчов Т. не представя писмен отговор в срок. В молба, представена в първото открито съдебно заседание заявява, че оспорва исковите поради нищожност на процесния договор, както и поради погасяване на вземанията по давност.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и сТ.ищата на страните, приема за уст.ено от фактическа и правна страна следното:

От представените писмени доказателства се уст.ява, че между ответника, като кредитополучател, и "У.К.Ф." ЕАД е подписан договор за потребителски кредит, по силата на който е предоставена сумата от 4899,05лева при годишен лихвен процент от 11,99% срещу задължението да я върне на 60 месечни анюитетни вноски с краен срок за погасяване на кредита до 14.08.2023г.

Неоснователно е възражението на ответника за недействителност на договора, тъй като не са изложени обстоятелствата на които същото се основава, а не се уст.ява да са налице предпоставките за служебно произнасяне.

Представено е уведомление за предсрочна изискуемост и цесия от 10.06.2022г., което е изпратено на ответника чрез „Български пощи“, като обратната разписка е върната с отбелязване, че пратката е непотърсена. Следователно изявлението не е достигнало до знанието на длъжника, като не са използвани регламентирани в ГПК способи за връчване на книжа.

Ответникът не е ангажирал доказателства, от които да се усТ.и, че е изпълнявал задълженията си по договора за кредит. Напротив, от изслушаната съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира като обективна и обоснована, се усТ.ява, че размерът на неиздължената сума към датата на обявяване на предсрочна изискуемост -18.06.2022г. е в размер на 2677,21лева главница и 743,79лева договорна лихва. Към датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК - 13.07.2022г. дължимата главница е в размер на 2826,06лева и 765, 99лева лихва, а към датата на изготвяне на ССЕ 4899,13лева главница и 916,49лева лихва за забава. Размерът на лихвата за забава за периода от 14.11.2020г. до 13.07.2022г. е 449, 48лева, а за периода 14.11.2020г.-18.06.2022г. е в размер на 743,49лева.

Следователно, по делото се усТ.ява, че към 18.06.2022г. са налице част от обективните предпоставки за предсрочна изискуемост , а именно неплащане на вноски по договора и наличието на волеизявление на кредитора за обявяване на договора за предсрочно изискуем, което не е достигнало до знанието на ответника. В тази връзка следва да се вземе предвид т. 18. от ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, в която е прието, че предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, което за разлика от общият принцип в чл. 20а, ал. 2 ЗЗД, настъпва с волеизявление само на едната от страните и при наличието на две предпоставки: обективният факт на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Обявяването на предсрочната изискуемост по смисъла на чл. 60, ал. 2 ЗКИ предполага изявление на кредитора, че ще счита целия кредит или непогасения остатък от кредита за предсрочно изискуеми, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването ѝ.

В случая се усТява, че предпоставки за обявяване на процесния кредит за предсрочно изискуем са настъпили към 10.06.2022г., но изявлението не е доведено до знанието на ответника. В Решение № 180 от 23.11.2016 г. на ВКС по т. д. № 2400/2015 г., I т. о., ТК, посТено по реда на чл.290 от ГПК е прието, следното: "В случай, че в договора няма уговорки относно връчването на съобщения и пощенската пратка е върната като недоставена, независимо от причините за това, волеизявлението на кредитора за обявяване на предсрочна изискуемост на вземането по договор за кредит не може да се счита за получено от длъжника. Кредиторът би могъл да избере друг способ за връчване, който позволява прилагане на усТена със закон фикция, каквато не е уредена в Закона за пощенските съобщения."

Вземайки предвид горепосочените съображения съдът приема, че в настоящото производство не е доказано волеизявлението за обявяване на кредита за предсрочно изискуем да е достигнало до знанието на кредитополучателя преди подаване на заявлението по чл.410 от ГПК, поради което към тази дата процесното вземане не е било изискуемо, тъй като не са били налице всички предпоставки, даващи основание да се приеме, че цялото вземане по договора е предсрочно изискуемо. УсТява се, че в заявлението по чл.410 от ГПК, по което е образувано ч.гр.дело№38059/2022г., се съдържа изявление за предсрочна изискуемост на всички вземания по договора за кредит, като книжата са надлежно връчени на длъжника, който е подал в срок възражение, че не дължи суми, послужило като основание за образуване на настоящото исково производство.

С решение № 78/9.07.2014 г. по реда на чл. 290 от ГПК, както и с решение № 123/24.06.2009 г. по т. д. № 12/2009 г. състав на ВКС, II т. о., се е произнесъл по реда на чл. 290 ГПК, че поради отсъствие на специални изисквания в закона за начина, по който длъжникът следва да бъде уведомен от цедента за извършената цесия, цесията следва да се счете за надлежно съобщена на длъжника и тогава, когато изходящото от цедента уведомление е връчено на длъжника като приложение към исковата молба, с която новият кредитор е предявил иска си за изпълнение на цедираното вземане /както е в настоящият случай/; Като факт, настъпил в хода на процеса и имащ значение за съществуването на спорното право, получаването на уведомлението от цедента, макар и като приложение към исковата молба на цесионера, следва

да бъде съобразено от съда при решаването на делото, с оглед императивното правило на чл. 235, ал.3 ГПК. Аналогично същото е застъпено и в решение № 3/16.04.2014 г. по т. д. № 1711/2013 г. на ВКС, I т. о.

Посоченото разрешение относно връчване на уведомление за договора за цесия намира приложение относно връчване на уведомление за предсрочна изискуемост в хода на образуваното заповедно или исково производство и последиците от това, поради което следва да се приеме за усътено, че обективните предпоставки за настъпване на предсрочна изискуемост са настъпили в хода на делото, като ответникът е уведомен за изявлението на ищеца за обявяване на предсрочна изискуемост и извършената цесия с връчване книжата в заповедното производство на 21.09.2022г.

Получаването на уведомление е факт, настъпил в хода на процеса, който е от значение за спорното право и поради това следва да бъде съобразен при решаването на делото, с оглед императивното правило на чл. 235, ал.3 ГПК. Предвид това следва да се приеме за настъпила предсрочната изискуемост по процесния договор за кредит, като ответникът дължи заплащане на сумите по него, определени от вещото лице по ССЕ, като се приеме за дължима сумата към датата на изготвяне на заключението, тъй като уведомлението за предсрочна изискуемост е връчено след подаване на заявлението по чл.410 от ГПК и исковата молба, а същите са в размер на 4899,13лева главница и 916,49лева лихва за забава, който е по-голям от претендирания от ищеца. С оглед усътеното по делото обстоятелство за настъпване на предсрочна изискуемост, считано от датата на връчване на книжата в заповедното производство, съдът приема че лихва за забава върху процесната главница се дължи от 21.09.2022г. до окончателното плащане.

Неоснователно е възражението на ответника за погасяване на вземането по давност, тъй като предпоставките за обявяване на кредита за предсрочно изискуем са настъпили на 21.09.2022г. и не е изтекъл период, достатъчен за погасяване на вземането по давност.

С оглед на това предявените искове следва да се уважат до пълните предявени размери.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК ответникът дължи на ищеца направените разноси в исковото и заповедното

производство в размер на 723,70лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТЕНО по предявените от "Е.М."ЕООД с ЕИК***** срещу К. К. Т. с ЕГН ***** обективно съединени искиове с правно основание чл.124, ал.1 във връзка с чл.422 от ГПК във връзка с чл. 9 и чл.33 от ЗПК, че К. К. Т. с ЕГН ***** дължи на "Е.М."ЕООД с ЕИК***** сумата от сумата от 4899,05лева главница, ведно със законната лихва от 21.09.2022г. до окончателното ѝ плащане, сумата от 743,79лева договорна лихва за периода от 14.11.2020г. до 14.07.2022г., 449,48 лева лихва за забава за периода от 14.11.2020г. до 14.07.2022г.

ОСЪЖДА К. К. Т. с ЕГН ***** да заплати на "Е.М."ЕООД с ЕИК***** на основание чл.78, ал.1 от ГПК направените разноси в размер на 723,70лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщението.

Съдия при Софийски районен съд: _____